

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 321/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 934/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o.,

Sad A. Kmeťa 24, Piešťany (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 934/2009 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie z 19. marca 2001 prebieha na okresnom súde namietané exekučné konanie, v ktorom sa oprávnený Slovenská sporiteľňa, a. s. (ďalej len „oprávnený“), domáha vymoženia svojej peňažnej pohľadávky v sume 1 814,38 € s príslušenstvom, judikovanej právoplatným platobným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9 C 32/96 z 9. decembra 1996.

Zmluvou o postúpení pohľadávky z 15. decembra 2010 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávky“) postúpil oprávnený pohľadávku, ktorá je predmetom exekučného konania, sťažovateľke.

V dôsledku tejto skutočnosti sťažovateľka doručila súdnemu exekútorovi vykonávajúcemu exekúciu (ďalej len „poverený súdny exekútor“) 11. februára 2011 „*návrh na zmenu účastníka konania*“, ktorý bol povereným súdnym exekútorom doručený okresnému súdu.

Keďže poverenému súdnemu exekútorovi a ani sťažovateľke nebolo doručené žiadne rozhodnutie okresného súdu týkajúce sa jej návrhu, sťažovateľka zaslala 16. októbra 2012 okresnému súdu opätovnú žiadosť o rozhodnutie o jej návrhu. Keďže okresný súd na opätovnú žiadosť sťažovateľky nereagoval, sťažovateľka podala 13. mája 2013 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Podpredsedníčka okresného súdu sa vo svojom stanovisku k sťažnosti z 28. mája 2013 ospravedlnila za vzniknuté prietahy v konaní spôsobené objektívnymi okolnosťami a zároveň uviedla, že vzhľadom na to, že o návrhu sťažovateľky na zmenu účastníka konania okresný súd rozhodol

17. mája 2013, nebolo potrebné prijímať žiadne ďalšie opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti ďalej uviedla:

„Súčasný protiprávny stav spočíva v tom, že Okresný súd, do dnešného dňa nerozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania zo dňa 11. 02. 2011, čím sa sťažovateľ dostal do právneho stavu neistoty, z dôvodu prietahov v konaní spôsobenými prvostupňovým Okresným súdom. Táto skutočnosť má za následok aj stav, kedy exekútor nemôže ďalej vykonávať úkony potrebné na vymożenie pohľadávky v prospech skutočného veriteľa, ktorým je aktuálne sťažovateľ...“

Sťažovateľ sa aktívne domáhal urýchlenia postupu v predmetnom konaní a vyčerpал všetky adekvátne prostriedky, na nastolenie právnej istoty svojho postavenia v predmetnom spore, majúc na mysli vyššie uvedené opätovnú žiadosť zo dňa 16. 10. 2012, a následnú sťažnosť na prietahy v konaní zo dňa 10. 05. 2013. Do dňa podania tejto sťažnosti na ústavný súd, t. j. do dňa 14. 11. 2013, ubehlo už celkom 33 mesiacov, t. j. vyše dvoch rokov od prvotného úkonu sťažovateľa, ktorým sa domáhal rozhodnutia o svojom nástupníctve a s tým spojenej možnosti uspokojenia svojej pohľadávky...“

Zo súdneho spisu vedeného pod sp. zn.: 7 Er 934/2009 má sťažovateľ za preukázané, že odo dňa podania návrhu na zmenu účastníka konania nevykonal Okresný súd žiadny procesný úkon.

... Okresný súd svojou nečinnosťou spôsobuje zbytočné prietahy v konaní, v dôsledku ktorých dochádza k sústavnému porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tento stav má za následok právnu neistotu sťažovateľa, týkajúcu sa najmä jeho postavenia v predmetnom spore a následného úspešného vymożenia svojej pohľadávky.“

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii o Ústavnom súde Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 934/2009, ku ktorému malo dôjsť tým, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

1. Ústavný súd zo zapožičaného spisu okresného súdu sp. zn. 7 Er 934/2009 zistil, že poverený súdny exekútor doručil 24. augusta 2011 okresnému súdu návrh sťažovateľky na zmenu účastníka konania. Okresný súd následne listom z 20. decembra 2011 vyzval povereného súdneho exekútora, aby predložil zmluvu o postúpení pohľadávky spolu so zoznamom pohľadávok, ktoré sú predmetom postúpenia. Sťažovateľka 2. mája 2012 doručila okresnému súdu zmluvu o postúpení pohľadávky s prílohou. V priebehu konania sťažovateľka podala 13. mája 2013 predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v namietanom konaní. Okresný súd uznesením sp. zn. 7 Er 934/2009 zo 17. mája 2013 rozhodol o pripustení zmeny oprávneného v namietanom exekučnom konaní. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľke doručené 3. decembra 2013 a poverenému súdnemu exekútorovi 4. decembra 2013.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 56/08), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Z uvedeného vyplýva, že konanie o návrhu povereného súdneho exekútora trvalo pred okresným súdom jeden a trištvrte roka, pričom podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu sa v danom prípade ukázalo účinným prostriedkom nápravy. Na základe sťažovateľkou podanej sťažnosti okresný súd o jej návrhu rozhodol 17. mája 2013, pričom o tejto skutočnosti upovedomil sťažovateľku v upovedomení o vybavení sťažnosti z 28. mája 2013. Podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať označený postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

2. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Namietané konanie o pripustení zmeny účastníka bolo na okresnom súde skončené (aj keď nie právoplatne) uznesením zo 17. mája 2013. Sťažovateľka sa napriek tomu na ústavný súd obrátila so svojou sťažnosťou doručenou 21. novembra 2013 (podanou na poštovú prepravu 18. novembra 2013), t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súde, ktorý sťažovateľka označila za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jej sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (*mutatis mutandis* I. ÚS 6/03).

Pretože sťažovateľka sa v predmetnej veci domáhala ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom exekučnom konaní namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola

odstránená jej právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie predmetnej sťažnosti aj z tohto dôvodu pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2014